

Az város neve-i Törvényszék, mint másodfokú bíróság város neve-ben, 2013. évi november hó 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

Í T É L E T E T:

A család büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neveés társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a város neve-i Járásbíróság 2013. év április hó 12. napján kihirdetett ítélet száma számú ítéletét megváltoztatja:

- **megállapítja, hogy I.rendű vádlott neveI.r. vádlott különös visszaeső, a vele szemben kiszabott fegyházbüntetés tartamát 11 (tizenny) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 10 (tíz) évre súlyosítja. Az előzetes fogva tartás beszámítása kezdő napját 2010. év augusztus hó 19. napjára, az utolsó napját 2010. év szeptember hó 28. napjára helyesbíti;**
- **a II.rendű vádlott neveII.r. vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetés tartamát 9 (kilenc) évre súlyosítja, a terhére rótt közokirat-hamisítás büntette rendbeliségét 2 (kettő) rendbelire helyesbíti, megállapítja, hogy II.rendű vádlott neveII.r. vádlott a város neve-i Városi Bíróság szám számú jogerős határozatával kiszabott 6 (hat) hónap börtönbüntetésből annak $\frac{3}{4}$ része kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra;**
- **a 27. tényállás tekintetében megállapítja, hogy a cselekmény folytatólagosan elkövetett;**
- **a VI.rendű vádlott neveVI.r. vádlott terhére rótt bűncselekmények jogszabályi hivatkozását a 2012. évi C. törvény 379.§ (1) bekezdés c.) pontjába ütköző és a (3) bekezdés a.) pontja szerint minősülőként jelöli meg azzal, hogy a terhére rótt bűncselekmény 2 rendbeli, a VI.r. vádlott a próbaidőre felfüggesztett 2 (kettő) év börtönbüntetés végrehajtása esetleges elrendelése esetén a büntetés $\frac{2}{3}$ részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra;**
- **megállapítja, hogy a büntetőügy egyesített ügy;**
- **egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.**

A törvényszék kötelezi I.rendű vádlott neveI.r. és II.rendű vádlott neveII.r. vádlottakat, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 30 napon belül fizessenek meg magánfél neve (cím szám alatti) magánfélnek kártérítés jogcímén 2.417.000.-(kettőmillió-

négyszáztizenhétezer) Ft tőkét, valamint a Magyar Államnak a Nemzeti Adó-és Vámhivatal külön felhívására 145.020.-(egyszáznegyvenötezer-húsz) Ft le nem rótt eljárási illetéket. A magánfél polgári jogi igényét 3.597.071.-(hárommillió-ötszázkilencvenhétezer-hetvenegy) Ft erejéig egyéb törvényes útra utasítja.

A törvényszék kötelezi I.rendű vádlott neveI.r. vádlottat 9.000.-(kilencezer) Ft, II.rendű vádlott neveII.r. vádlottat 9.000.-(kilencezer) Ft, IV.rendű vádlott neveIV.r. vádlottat 9.000.-(kilencezer) Ft és VI.rendű vádlott neveVI.r. vádlottat 9.000.-(kilencezer) Ft másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség Magyar Állam javára történő megfizetésére.

A törvényszék IV.rendű vádlott neveIV.r. és V.rendű vádlott neveV.r. vádlottakra kiszabott fegyházbüntetésbe az elsőfokú ítélet kihirdetésétől (2013. április hó 12. napjától) a mai napig előzetes letartóztatásban eltöltött időt beszámítani rendeli.

I N D O K O L Á S:

A város neve-i Járásbíróság 2013. április hó 12. napján kelt ügyszám számú ítéletében I.rendű vádlott neveI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 16 rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) (6) bekezdés b.) pontja) mint társtettet, 2 rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) (6) bekezdés b.) pontja), 19 rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) (5) bekezdés b.) pontja), mint társtettet, 1 rb. sikkasztás büntetében (Btk. 317. § (1) (5) bekezdés b.) pontja), mint felbújtót, 3 rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) (5) bekezdés b.) pontja), 1 rb. csalás büntetének a kísérletében (Btk. 318. § (1) (5) bekezdés b.) pontja), mint társtettet, 34 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §), mint bűnsegédet, valamint 2 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §).

Ezért őt, mint bűnszervezet tagját halmazati büntetésül 9 év fegyházra, mellékbüntetésül 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A kiszabott szabadságvesztésbe az I.r. vádlott által 2010. augusztus 18. napjától 2010. szeptember 29. napjáig eltelt időt beszámította.

II.rendű vádlott neveII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 16 rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) (6) bekezdés b.) pontja), mint társtettet, 19 rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) (5) bekezdés b.) pontja), mint társtettet, 1 rb. csalás büntetének kísérletében (Btk. 318. § (1) (5) bekezdés b.) pontja), mint társtettet, 2 rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) (5) bekezdés b.) pontja), mint bűnsegédet, 1 rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) (6) bekezdés b.) pontja), mint bűnsegédet, 35 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §), 3 rb. közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 274. § (1) bekezdés b.) pontja).

Ezért őt, mint bűnszervezet tagját halmazati büntetésül 8 év fegyházra, mellékbüntetésül 8

év közügyektől eltiltásra, valamint 4 év járművezetéstől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a II.r. vádlott által előzetes fogvatartásban, illetőleg házi őrizetben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról. Egyben a II.r. vádlottal szemben a város neve-i Városi Bíróság által ügyszám. számú határozatával kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett 6 hónap börtön végrehajtását elrendelte.

III.rendű vádlott neve III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 4 rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) (5) bekezdés b.) pontja), mint bűnsegédet, melyből 1 rb. cselekmény kísérleti szakban maradt. Ezért őt, mint bűnszervezet tagját halmazati büntetésül 3 év fegyházra, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra, továbbá 3 év járművezetéstől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

Ellenben a bíróság a III.r. vádlottat az ellene további 2 rb. csalás büntette (Btk. 318. § (1) (6) bekezdés b.) pontja), és 3 rb. csalás büntette (Btk. 318. § (1) (5) bekezdés b.) pontja) miatt emelt vád alól bizonyítottság hiánya okából felmentette.

IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 7 rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) (6) bekezdés b.) pontja), mint bűnsegédet, 3 rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) (5) bekezdés b.) pontja), mint bűnsegédet, 2 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §), mint bűnsegédet. Ezért őt, mint bűnszervezet tagját halmazati büntetésül 4 év 10 hónap fegyházra, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra, valamint 3 év járművezetéstől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról.

Ellenben a bíróság a IV.r. vádlottat az ellene további 1 rb. csalás büntette (Btk. 318. § (1) (6) bekezdés b.) pontja) miatt emelt vád alól bizonyítottság hiánya okából felmentette.

V.rendű vádlott neve V.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) (6) bekezdés b.) pontja), mint bűnsegédet, 2 rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) (5) bekezdés b.) pontja), mint bűnsegédet. Ezért őt, mint bűnszervezet tagját halmazati büntetésül 4 év fegyházra, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra, valamint 3 év járművezetéstől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

Ellenben a bíróság V.rendű vádlott neve V.r. vádlottat az ellene további 3 rb. csalás büntette (Btk. 318. § (1) (6) bekezdés b.) pontja) és 2 rb. csalás büntette (Btk. 318. § (1) (5) bekezdés b.) pontja) miatt emelt vád alól bizonyítottság hiánya okából felmentette.

VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb., a Btk. 326. § (1)

bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a.) pontja szerint minősülő, valamint 1 rb. a Btk. 326. § (1) bekezdésébe ütköző és (3) bekezdés a.) pontja szerint minősülő orgazdaság bűntettében. Ezért őt halmazati büntetésül 2 év börtönre ítélte, amelynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, egyben elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét.

A bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt és bűnjelként kezelt tárgyakról, részben azok elkobzását, részben azok I.r. és II.r. vádlott, valamint a lefoglalást szenvedő személy neve részére történő kiadását rendelte el.

Ugyanakkor a lefoglalt frsz. forgalmi rendszámú Suzuki típusú személygépkocsi, valamint 1.030.000.-Ft és 37.000.- iraki dinár vonatkozásában vagyoneklobzást rendelt el.

A személy neve, személy neve, személy neve, személy neve magánfelek által előterjesztett polgári jogi igényeket érdemben elbírálta és az érintett vádlottakat egyetemlegesen kötelezte a sértetteknek okozott kár tőke összegének, valamint annak az elkövetéstől járó törvényes kamatai, továbbá a sértett-magánfelek illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetésére.

Az eljárás során a vonatkozásukban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a vádlottakat külön-külön kötelezte, míg az V.r. vádlott személyes költségmentessége folytán felmerült kirendelt védői díj tekintetében akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I.rendű vádlott neveI.r. és II.rendű vádlott neveII.r. vádlottak és védőik enyhítés, III.rendű vádlott neveIII.r., IV.rendű vádlott neveIV.r. és V.rendű vádlott neveV.r. vádlottak és védőik elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, VI.rendű vádlott neveVI.r. vádlott felmentés, míg a védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett jelentettek be fellebbezést, továbbá valamennyi vádlott és védője kérte a bünszervezetben történő elkövetés megállapításának mellőzését, míg az ügyész az I., II., III., IV. és V.r. vádlottak terhére a büntetés súlyosítása, valamint a III., IV. és V.r. vádlottaknak a felmentéssel érintett bűncselekményekben való bűnössége megállapítása végett jelentettek be fellebbezést.

A megye neve Megyei Főügyészség 2013. július hó 26. napján keltátirat száma számú átiratában az I., III., IV., V. és VI.r. vádlottak és védőik fellebbezését alaptalannak, a II.r. vádlott és védője fellebbezését részben alaposnak, míg az ügyészi fellebbezést alaposnak tartva azt részben módosítva tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság - a felmentő rendelkezésekkel érintett 6., 8., 10., 11., 13., 20., és 34. számú tényállásokat kivéve - hiányoktól és téves ténybeli következtetésektől mentes, megalapozott tényállást állapított meg, melyből helyesen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, azonban a logika szabályaival ellentétes módon indokolta meg III., IV., és V.r. vádlottak részbeni felmentésére vonatkozó döntését. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást az

I. és a II.r. vádlottak okirati bizonyítékokkal és tanúvallomásokkal is egybevágó vallomása alapján állapította meg, ennek ellenére a 6., 8., 10., 11., 13., 20., és 34. tényállási pontok esetében mégsem fogadta el az I. és II.r. vádlottak vallomását, noha ezt cáfoló egyéb bizonyíték nem állt rendelkezésre. Kifejtette továbbá, hogy önmagában az a tény, hogy az sértettek nem látták, vagy nem ismerték fel a csalással megszerzett gépjárművek elszállításában közreműködő III., IV. és V.r. vádlottat, nem kérdőjelezi meg az I.r. és a II.r. vádlottak szavahihetőségét. Rámutatott arra, hogy a 22. tényállási pont vonatkozásában is csak az I. és a II.r. vádlottak terhelő vallomása állt szemben IV.r. rendű vádlott neve IV.r. vádlott tagadásával szemben, ennek ellenére az elsőfokú bíróság ezen vádpontban mégis megállapította a IV.r. vádlott bűnösségét. A fellebbezéssel érintett tényállási pontok tekintetében az alábbiakat adta elő:

A 6. tényállási pont tekintetében az elsőfokú bíróság nem adta ésszerű indokát, hogy miért nem fogadta el az I.r. vádlott bíróság előtt tett és II.r. vádlott nyomozati és a bíróság előtt tett, III.r. vádlottra terhelő vallomását.

A 8. tényállási pontban írt cselekmény tekintetében nem értékelte a bizonyítékként I.r. vádlottnak a bíróságon tett vallomását, valamint személy neve-nek a tárgyaláson tett nyilatkozatát, melyet az ügyész által a III.r. vádlott elkövetéskori fényképének a felmutatását követően tett.

A 10. tényállási pont vonatkozásában önmagában a sértettel való szembesítés hiánya nem képezheti az V.r. vádlott felmentésének alapos okát I.r. vádlott tárgyalási vallomása és a II.r. vádlott fenntartott nyomozati vallomásával szemben.

A 11. tényállási pont tekintetében nem adta logikus magyarázatát annak, hogy a III. és az V.r. vádlott tagadásával szemben miért nem fogadta el az I. és a II.r. vádlottak terhelő vallomásait.

A 13. pontra vonatkozóan nem adta ésszerű indokát annak, hogy a II.r. vádlott tárgyaláson tett „bizonytalan” előadásával szemben miért nem fogadta el a tárgyaláson fenntartott nyomozati eljárás során tett, az V.r. vádlottra terhelő előadását.

A 18. tényállási pont tekintetében nem adta ésszerű indokát annak, hogy a II.r. vádlott eljárás során tett vallomásai, az I.r. vádlott tárgyaláson tett nyilatkozata, valamint a sértett vallomása alapján az egyenként ugyan bizonytalan, de összehatásában egymást erősítő bizonyítékok alapján miért hozott felmentő rendelkezést a III. és az V.r. vádlottakkal szemben.

A 20. tényállási vonatkozásában szintén nem adta indokát hogy miért vetette el az I.r és a II.r. vádlottaknak a terhelő vallomását, az ugyanis, hogy a sértett nem találkozott a II.r. vádlottat kísérő személyekkel, a logika szabályai szerint nem zárja ki, hogy azok a III. és a V.r. vádlottak voltak.

A 34. tényállás tekintetében nem tárta fel a II.r. vádlott nyomozati és tárgyaláson tett vallomásai közötti ellentmondás okát.

Összefoglalva: a fentiek alapján a főügyészség azt indítványozta - módosítva az elsőfokú ügyész fellebbezését - hogy a másodfokú bíróság a Be. 351. § (2) bekezdésének a.)

pontjában (34. tényállás), illetve a Be. 373. § III/a.) pontjában írt okból (6., 8., 10., 11., 13., 18., 20. tényállás), mivel a bíróság indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy az ítélet felülbírálatra alkalmatlan, azt a III., IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítva új eljárásra.

Egyéb tekintetben a főügyészség a II.rendű vádlott neve II.r. vádlott terhére a 36; 37; 38; tényállási pontban megállapított 3 rb. közokirat-hamisítás bűntette tekintetében kifejtette, hogy a fenti bűncselekményt az ügyészség csupán a 36. és 37. tényállások esetén vette vád tárgyává. Mivel a törvényes vád - álláspontja szerint - olyan csekélyebb súlyú bűncselekményre nézve hiányzik, amelynek az érdemben felülbírált súlyosabb bűncselekmények mellett a vádlott felelősségre vonása szempontjából nincs jelentősége, ezért azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 377. §-a alapján a II.r. vádlott terhére rótt 1 rb. közokirat-hamisítás bűntette vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és e vonatkozásban az eljárást szüntesse meg.

A 27. tényállási pont vonatkozásában a folytatólagos elkövetés, I.rendű vádlott neve I.r. vádlott különös visszaesői minőségének megállapítását és ennek további súlyosító körülményként való figyelembe vételével indítványozta.

A büntetés kiszabása körében I. és II.r. vádlottak vonatkozásában az elkövetéskor hatályos büntető anyagi jogszabály alkalmazását, és a már elkövetéskor is hatályos, a büntetési tétel középértékére irányadó rendelkezés és a súlyosító körülmények számára és súlyára figyelemmel a középértéket meghaladó fegyházbüntetés kiszabását indítványozta.

A főügyészség VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlottal szemben az értékhatár módosulására figyelemmel az elkövetéskor hatályos 2012. évi C. törvény alkalmazására tett indítványt és ennek megfelelően az általa elkövetett cselekményeket 2 rendbeli a Btk. 326. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző és a (3) bekezdés a.) pontja szerint minősülő orgazdaság bűntettében indítványozta megállapítani, kifejtve, hogy a VI.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését ennek ellenére nem látja indokoltnak, mert az megfelel az elbíráláskori jogszabályoknak.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése és az ügy másodfokú bíróságra történő felterjesztése közötti időben több írásbeli beadványt terjesztett elő 185., 189., 190., 196. sorszámok alatt, melyekben egyrészt kizárás iránti kérelmet terjesztett elő az város neve-i Törvényszék és annak területén működő valamennyi járásbíróság bírása ellen (190. szám alatt), illetve a 191-II. szám alatt ügyészi meghallgatása során) mely kizárás iránti kérelme folytán a ítélőtábla neve télőtábla 2013. szeptember 26. napján kelt ügyszám számú végzésével a másodfokon jelen eljárásban folyamatban lévő büntetőügy elbírálásából az város neve-i Törvényszék kizárását megtagadta.

A fenti sorszám alatti beadványaiban kifejtettek a fellebbezése részletes indokolásának tekinthetően az alábbiak szerint:

Az I.r. vádlott kifogásolja, hogy az ügyben az indítványainak az elsőfokú bíróság nem adott helyet, így nem hallgatta ki személy neve-t, az ügyben nem rendelték el pótnyomozást. Eljárási szabálysértések sorozatára hivatkozik, melyek miatt az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését indítványozza. Kéri, hogy az ügyben tényfeltáró, mindenre kiterjedő beismerő vallomását jegyzőkönyvbe foglalva tehesse meg, mert erre nem volt lehetősége az eljárás során. Hivatkozik arra is, hogy az ügy felderítése csak felületesen történt meg, mert az indítványait nem vették jegyzőkönyvbe. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az ügyben érdekelt és jelentős szerepet játszó személy neve és személy neve szerepét, és ezt az ügyészség sem vizsgálta.

Az elmaradt ügyészi meghallgatások miatt csorbult a védekezéshez való joga, emiatt a „fő” elkövetőket nem nevezte meg, a tényleges elkövetőket az új eljárásban kívánja megnevezni.

Sértett neve sértett a törvényszékre 2013. november hó 14. napján érkezett 33. sorszám alatti beadványában a vádlottakat 6.014.071.-Ft kárösszeg megfizetésére kérte kötelezni polgári jogi igény címén, csatolva az bank neve Bank által 2013. október 7. napján fennálló lejárt tartozásról szóló pénzügyi igazolást.

A megye neve Megyei Főügyészség másodfokú nyilvános ülésén jelenlévő képviselője az írásbeli átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

Az I.r. vádlott védője a bűnszervezetben történő elkövetés megállapításának mellőzésére és az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartva a nyilvános ülésen azt kiterjesztette és az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését is indítványozta eljárási hibákra hivatkozva. E körben előadta, hogy nem lett felderítve, hogy a gépkocsik kikhez kerültek, így nem lehet arra következtetni, hogy a bűnszervezet „feje” a 6. általános iskolai végzettséggel rendelkező I.rendű vádlott neve I.r. vádlott. Kifejtette továbbá, hogy az I.r. vádlottat is megtévesztették, nem volt tudatában annak, hogy a cselekmények milyen törvényi tényállásba ütköznek, ezért a megismételt eljárás során a vallomása alapján feltárható lenne, hogy kik vettek még részt az elkövetésben, továbbá az is, hogy az I.r. vádlott csak „egy tag” volt. Elsődlegesen tehát az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a bűnszervezeti minősítés mellőzését és a büntetés enyhítését indítványozta. A védője által előadottakhoz az I.r. vádlott is csatlakozott, azt a fellebbezésének részletes indokolásában kifejtettekkel egészítette ki.

A II.r. vádlott védője fenntartotta az enyhítésre és a bűnszervezetben történő elkövetés mellőzésére bejelentett fellebbezését. Álláspontja szerint a II.r. vádlott beismerő vallomása és a további nyomatékos enyhítő körülmények - a 3 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodás, a kár részbeni megtérülése, a cselekmény kísérleti szakban maradása és az

időmúlás - indokoltta teszik a középértéktől enyhébb büntetés kiszabását. A bűnszervezetben elkövetés álláspontja szerint azért nem állapítható meg, mert hiányzik az annak megállapításához szükséges három rendszeres résztvevő, a hosszabb időre szervezettség és az összehangolt tevékenység. A védője által előadottakhoz a II.r. vádlott is csatlakozott, azt annyiban egészítette ki, hogy az értékhatár módosulásra tekintettel a cselekményeket a 2012. évi C. törvény szerint kérte minősíteni.

A III.r. vádlott védője fenntartotta az elsődlegesen a vádlott felmentésére, másodlagosan a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését. Álláspontja szerint a III.r. vádlott védekezését I. és II.r. vádlottak vallomásai is alátámasztották, mely vallomásokból arra vonható le következtetés, hogy a „sofőr” szerepét betöltő III.r., de a IV. és az V.r. vádlottak tekintetében nem állapítható meg a bűnszervezetben történő elkövetés, de még az sem, hogy tudomásuk lett volna arról, hogy bűncselekmények elkövetésében vesznek részt. Ezért a III.r. vádlott felmentésére tett indítvány tévedés, mint büntethetőséget kizáró okra hivatkozva. A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését a III.r. vádlott büntetlen előéletével, az időmúlással és azzal indokolta, hogy 5 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Harmadlagosan az elsőfokú ítélet hatályban tartását és a sértett neve sértett-magánfél polgári jogi igényének az elutasítását indítványozta, melyhez a III.r. vádlott is csatlakozott.

A IV.r. vádlott védője szintén fenntartotta elsődlegesen felmentés, másodlagosan a bűnszervezetben elkövetés mellőzése és enyhítés végett bejelentett fellebbezését. A felmentésre irányuló fellebbezését azzal indokolta, hogy a IV.r. vádlott nem volt tudatában, hogy milyen cselekmények elkövetésében vesz részt, az abban való részvétele rokoni kapcsolatból, a családnak való megfelelésből adódott. Tudata nem csak a bűnszervezetben való részvételt, de azt sem fogta át, hogy a rokonának történő szívességből történő segítségnyújtással bűncselekményt valósít meg. A védője által előadottakhoz IV.r. vádlott is csatlakozott.

Az V.r. vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen a felmentésre irányuló fellebbezését tartotta fenn. Kifejtette, hogy az V.r. vádlott mint az I.r. vádlott rokona, az ő felkérésére, szívességből vett részt az autós ügyfelekhez a II.r. vádlottnak gépkocsival történő szállításában anélkül, hogy tudta volna, hogy bűncselekmények elkövetésében vesz részt, és ebből haszna származott volna. Álláspontja szerint az sem állapítható meg, hogy melyik cselekménynél ki vett részt a II.r. vádlottnak a helyszínre fuvarozásában. Ezért az V.r. vádlott felmentésére tett indítványt, mert nem nyert bizonyítást a terhére rótt bűncselekmények elkövetése. A védője által előadottakhoz az V.r. vádlott is csatlakozott.

A VI.r. vádlott védője a vádlott és védője által bejelentett fellebbezéseket fenntartotta. Elsődlegesen a VI.r. vádlott bizonyítottság hiánya okából történő felmentését indítványozta, másodlagosan - egyetértve a főügyészség indítványával - az elbíráláskori

Btk. rendelkezéseinek alkalmazásával enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

A törvényszék az ügyésznek a III., IV., V.r. vádlottak terhére, a részfelmentésük miatt bejelentett fellebbezését, és főügyészség által a III., IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére irányuló indítványát, az I.r. vádlott és védőjének a hatályon kívül helyezésre irányuló, továbbá a III., IV., V. és VI.r. vádlottaknak mind a felmentésre, mind az enyhítésre irányuló, valamint a II.r. vádlott és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezését, továbbá a bűnszervezetben történő elkövetés mellőzésére irányuló vádlotti és védői fellebbezéseket alaptalannak, míg az I. és II.r. vádlottak terhére a súlyosítás végett bejelentett ügyészi fellebbezést és a főügyészségi indítványt, továbbá az I.r. vádlott különös visszaeső minősége és a 27; tényállási pont tekintetében a folytatólagos elkövetés megállapítása körében tett főügyészségi indítványát alaposnak találta az alábbiak szerint:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást, megtartva a Be. XXIII/A. fejezetében szabályozott - kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó - speciális eljárási szabályokat is.

E körben az I.r. vádlott azon hivatkozása, mely szerint az elsőfokú bírósági eljárás során a védekezéshez való joga sérült, mert az elsőfokú bíróság nem tette lehetővé, hogy tényfeltáró, minden körülményre kiterjedő beismerő vallomást tegyen, továbbá hogy a bizonyítási indítványait nem vették jegyzőkönyvbe, a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

Az I.r. vádlott védelme az eljárás során végig kötelező volt. A rendelkezésre álló iratokból, tárgyalási jegyzőkönyvekből megállapítható, hogy az I.r. vádlott kirendelt védője a tárgyalásokon végig jelen volt. Az I.r. vádlott kihallgatására először 2012. június 19. napján került sor (61. számú tárgyalási jegyzőkönyv), amikor a törvényes figyelmeztetést követően vallomást tett, nyilatkozata szerint „új vallomást” kívánt tenni, majd bűnössége elismerése mellett részletesen nyilatkozott először önállóan a vád tárgyát képező bűncselekményekről, majd a kiemelt ügyekre vonatkozó eljárási szabályok szerinti sorrendben a feltett kérdésekre is válaszolt. Megállapítható az is, hogy a tárgyalások során az észrevételezési és indítványtételi jogának gyakorlásában sem volt korlátozva.

Az elsőfokú bíróság a tényállás felderítési kötelezettségének is eleget tett, a szükséges és lehetséges bizonyítást kellő részletességgel lefolytatva feltárta a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat.

A tényállást helyesen, az iratok tartalma és a rendelkezésre álló bizonyítékok összessége

alapján megalapozottan állapította meg - az általa tett ténymegállapítások nem iratellenesek - a megállapított tényekből további tényekre is helyes, logikus következtetéseket vont le.

A megállapított tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól, az néhány tény vonatkozásában szorul kiegészítésre, pontosításra, illetve helyesbítésre.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pontja értelmében az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint pontosítja, illetve egészíti ki:

A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a büntetőügy egyesített ügy. A város neve-i Járásbíróság a I.rendű vádlott neveés társai ellen folyamatban lévő jelen alapügyhöz a 2012. június hó 21. napján megtartott tárgyaláson 64. sorszám alatti végzésével egyesítette a I.rendű vádlott neveI.r. vádlott ellen a város neve-i Városi Bíróságra ügyszám szám alatt érkezett, és a város neve-i Városi Bíróságon ügyszám szám alatt iktatott ügyet, mely ügyben a város neve-i Városi Ügyészség I.rendű vádlott nevevádlott ellen ügyszám számú vádiratában 1 rb., a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a.) pontja szerint minősülő csalás büntette miatt emelt vádat.

Az elsőfokú bíróság a fentieket a vád felsorolásában elmulasztotta feltüntetni, mely vádiratban foglalt cselekmény a 43. tényállási pontban lett rögzítve.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a 16. oldalán írt tényállást I.rendű vádlott neveI.r. vádlott előzetes fogvatartása és annak megszakítására vonatkozóan az alábbiak szerint helyesbíti és egészíti ki:

I.rendű vádlott neveI.r. vádlott jelen ügyben előzetes fogvatartásban 2010. augusztus hó 19. napjától 2010. szeptember 28. napjáig volt. Az előzetes letartóztatás megszakítására az elsőfokú bíróság ítéletének az I.r. vádlott előző elítélése kapcsán 2. szám alatt megjelölt, a város neve-i Városi Bíróság 2008. október 28. napján kelt és a megye neve Megyei Bíróság 2009. szeptember 29. napján kelt és jogerős ügyszám számú határozataival kiszabott 1 év 10 hónap börtönbüntetés végrehajtásának foganatba vétele miatt került sor.

Az I.r. vádlott ezen büntetés letöltését - az elsőfokú bíróság által írtaktól eltérően - 2010. szeptember 29. napján kezdte meg.

Fenti adatok pontosítását és helyesbítését az tette indokolttá, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében az előzetes fogvatartás kezdő időpontját két, egymástól eltérő időpontban jelölte meg, továbbá a jogerős szabadságvesztés kezdő napját is tévesen tüntette fel.

A 3. tényállási pontban írt tényállást annyiban egészíti ki, hogy a frsz. forgalmi rendszámú Citroën Berlingo típusú személygépkocsit a ország neve országban történt feltalálását követően a zrt. neve Zrt. 2011. február 28. napján birtokba vette (nyomozati iratok VIII. kötet 307. oldala).

A 34. pontban írt tényállást a másodfokú bíróság annyiban egészíti ki, hogy a frsz. forgalmi rendszámú Ford Focus típusú személygépkocsit ország neve-ban megtalálták és azt a zrt. neve Zrt. 2011. július 30. napján átvette.

A 38. pontban írt tényállásból az elsőfokú bíróság ítélete 36. oldala utolsó bekezdéséből annak első mondatát miszerint „II.rendű vádlott nevévadlott itt és az igazolvány szám számú, személy nevénevére szóló hamis személyi igazolvánnyal igazolta magát”, mellőzi.

II.rendű vádlott neveII.r. vádlott ezen magatartása nem volt vád tárgya. A város neve-i Városi Ügyészség vádiratának 38. pontja ezt nem tartalmazta, az ügyészség ezen vádpontához kapcsolódóan nem emelt vádat a II.r. vádlott ellen közokirat-hamisítás büntette miatt. Kétségtelen, hogy erre vonatkozóan a bírósági eljárás során merültek fel utalások, azonban a vád tárgyát ezen elkövetői magatartás nem képezte, mert a tényállást az ügyész nem módosította.

Ekörben utal a törvényszék arra, hogy a vádhoz kötöttség elvének figyelembe vételével, mely szerint a bíróságot a vádirati tényállás köti, a főügyészség által indítványozott megszüntetés nem alkalmazható, mert a II.r. vádlottal szemben e cselekmény miatt az ügyészség nem emelt vádat.

Fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes mértékben megalapozottá vált, így a másodfokú eljárásban is irányadó volt, a másodfokú bíróság a Be. 352. § (2) bekezdése értelmében ezen tényállást tekintette a felülbíráta alapjának. További bizonyítási felvételét nem tartotta szükségesnek, ezért az ügyet a Be. 361. § -a alapján nyilvános ülésen bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett, amikor a rendelkezésre álló bizonyítékokat, a vádlottaknak a nyomozati és bírósági eljárás során tett vallomásait, a sértetti és egyéb tanúvallomásokat, valamint az okirati bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve mérlegelte, azok mikénti értékeléséről is számot adott általában és az egyes tényállási pontok szerint is.

Az elsőfokú bíróság ítéletének az indokolási része annyiban szorul szerkezetileg pontosításra, hogy az ítélet 58. oldalán a 42. sorszámot 43. sorszámra helyesbíti a

törvényszék, nyilvánvaló elírási hiba folytán ugyanis a 42. sorszám alatt a 43. tényállási pont indokolása található.

A 42. tényállási pontban írt cselekmény indokolását - mely a VI.r. vádlott orgazdaként elkövetett cselekményeire vonatkozik - az ítélet 42. oldalának második bekezdése, valamint a 60. oldal második bekezdése tartalmazza.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése körében igen részletes és helytálló indokát adta annak, hogy milyen bizonyítékokra alapítva állapította meg a bünszervezetben való elkövetést I. és II.r., valamint a bűncselekmények elkövetésében bűnsegédi részesi magatartást megvalósító III., IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában. Az egyes tényállási pontok tekintetében is logikus indokát adta, hogy a bizonyítékot értékelő tevékenysége során a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékok összevetésével alakította ki álláspontját.

Ennek során részletesen kitért az I. és a II.r. vádlottak nyomozati eljárás során tett, önmagukra és társaikra is terhelő beismerő vallomására, megfelelően értékelve az I. és II.r. vádlottaknak a bírósági eljárás során tett, elsősorban a bűnsegédi magatartással vádolt III., IV. és V.r. vádlottak szerepére vonatkozó módosított vallomásaikat is. Erre vonatkozóan az I. és II.r. vádlottak valóban módosították a vallomásaikat, az I.r. vádlott vallomásából egyértelműen megállapítható, hogy a bíróságon a társait „mentő” vallomást kívánt tenni. Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság az I. és II.r. vádlott erre vonatkozó nyilatkozatának értékelésénél arra a körülményre is, hogy a cselekmények nagy számára, és az időmúlásra is, elfogadható, hogy I.rendű vádlott neve és II.rendű vádlott neve sem tudtak minden esetben határozottan nyilatkozni, hogy az egyes cselekmények elkövetésénél ki volt jelen.

Ezt a körülményt a III., IV. és V.r. vádlottaknak az egyes cselekményekre vonatkozó büntetőjogi felelőssége megállapíthatósága körében az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékokkal összevetve értékelte.

Az elsőfokú bíróság helytálló érveléssel vetette el a III., IV. és V.r. vádlottaknak azon védekezését, mely szerint az általuk is elismert néhány esetben, amikor részt vettek II.rendű vádlott nevekülönböző elkövetési helyszínre való szállításában, azt szívésségből tették, nem volt tudomásuk arról, hogy bűncselekmény elkövetéséhez nyújtanak segítséget. Vádlottak fenti védekezését nem csak az I. és a II.r. vádlottak terhelő vallomása, de egyes tényállási pontokban az elsőfokú bíróság által kifejtett sértetti vallomások és az okirati bizonyítékok is cáfolták.

Az elsőfokú bíróság által e körben kifejtettekkel a másodfokú bíróság mindenben egyetért.

Nem foghat helyt tehát a III.r. vádlott védőjének arra való hivatkozása, mely szerint a III.r.

vádolt tévedésben volt az elsőfokú bíróság által terhére rótt cselekmények elkövetésekor, és a IV. és az V.r. vádlottak és védőik azon érvelése sem, mely szerint a IV. és V.r. vádlottak tudata nem fogta át, hogy bűncselekmények elkövetéséhez nyújtanak segítséget.

Nem helytálló az I.r. vádlott védőjének arra való hivatkozása sem, hogy a tényállás felderítetlen maradt, mivel nem nyert bizonyítást, hogy a sértettektől átvett gépkocsik mely személyekhez kerültek és ezáltal nem állapítható meg, hogy a bűnszervezet „feje” az I.r. vádlott, továbbá I.r. vádlott fellebbezésének indokolásában tett azon előadása sem, hogy személy neve szerepét az ügyben eljáró hatóságok nem vizsgálták az alábbiak szerint:

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott az eljárás során a bűncselekmények elkövetését beismerte. II.rendű vádlott neve II.r. vádlottal egybehangzó előadást tett az elkövetés módszerére, az értékesítésben részt vevő kapcsolatokra is, így többek között VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlottra, valamint nyilatkoztak a további értékesítés vonatkozásában „személy neve”, „személy neve”, „személy neve”, valamint egy „becenév” becenevű személyre is. A vádlottak által fenti néven megjelölt személyek felkutatására tett intézkedések azonban a nyomozás során eredményre nem vezettek.

A törvényszék álláspontja szerint azonban az a tény, hogy a bűnszervezethez esetlegesen felderítetlenül maradt további személyek tevékenysége is kapcsolódik, annak megállapíthatóságát - az egyéb törvényi feltételek megléte esetén - nem kérdőjelezi meg a jelen eljárásban érintett vádlottak tekintetében.

Ami az I.r. vádlottnak a személy neve szerepére vonatkozó hivatkozását illeti, kétségtelen tény, hogy fenti személy esetleges részvételére vonatkozóan adatok merültek fel nemcsak a bíróság eljárásban, de a nyomozati eljárás során is. Személy neve-t a nyomozóhatóság gyanúsítottként is kihallgatta, azonban a nyomozást vele szemben 2010. november hó 15. napján megszüntették. Ezzel a ténnyel az elsőfokú bíróság is foglalkozott, helyesen állapította meg, hogy mivel vele szemben vádemelés nem történt, a bíróság nem vizsgálhatta a büntetőjogi felelősségét. A törvényszék megítélése szerint azonban ennek az I.r. vádlott büntetőjogi felelőssége megítélése tekintetében relevanciája nincs.

VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlott vonatkozásában is eleget tett az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének. VI.r. vádlott az eljárás során nem tett vallomást. Vonatkozásában az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a II.r. vádlott eljárás során tett, az I.r. vádlott vallomásával egybehangzó terhelő vallomását, melyet sértett neve sértett vallomása is alátámasztott.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezésnek és a főügyészség indítványának a III., IV. és V.r. vádlottakkal szemben az elsőfokú bírósági ítélet részbeni felmentő rendelkezéseit - a 6., 8., 10., 11., 13., 18., 20., 34. tényállási pontokat illetően

kifejtett megállapításaival és az ítéletnek a bűnsegédi magatartást megvalósító III., IV. és V.r. vádlottakkal szembeni hatályon kívül helyezésére és új eljárás lefolytatására irányuló indítványával.

Az elsőfokú bíróság a fenti tényállási pontokban a vádlottakat bizonyítottság hiánya okából mentette fel.

Az elsőfokú bíróság a felmentő rendelkezéseit részletesen, az általa felvett bizonyítás adatait összevetve, az egyes tényállási pontok tekintetében rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelve megindokolta.

A bizonyítékok mérlegelése során figyelembe vette a III., IV. és az V.r. vádlottak vallomásait, összevetette az I. és II.r. vádlottaknak az eljárás során e vonatkozásban, a cselekmények nagy száma miatti, több esetben nem teljes határozottsággal tett és ebből fakadóan megváltoztatott vallomásait is, továbbá a sértettek és a sértettekkel hozzátartozói viszonyban álló egyéb tanúk vallomásait is.

Fentiek összevetésével helyes álláspontra helyezkedett, amikor a III., IV. és az V.r. vádlottak bűnösségét azon tényállási pontokban állapította meg, amikor az érintett vádlottak maguk is elismerték, hogy részt vettek II.rendű vádlott nevehelyszínre való szállításában, vagy az I. és II.r. vádlottak, vagy mindkét vádlott egybehangzó terhelő vallomása mellett egyéb bizonyítékok, így a sértett és más tanúvallomások és okirati bizonyítékok is alátámasztották a részvételüket az elkövetésben, és ezen álláspontját tényállási pontonként is megokolta. Az ügyészi fellebbezés és a főügyészség indítványa a bizonyítékok értékelését, a bűnösség vagy a nem bizonyítottság tekintetében kialakult bírói meggyőződést támadja.

Arra is helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a nyomozó hatóság bizonyítást nem folytatott le a bűnsegédi elkövetéssel vádolt személyek konkrét részvételével kapcsolatban, melynek hiányában a bíróságnak kellett felvenni az erre vonatkozó bizonyítást a tárgyalási szakban, mintegy két elteltével a cselekmények elkövetési idejéhez képest.

A főügyészség figyelmen kívül hagyja a nyomozás és az ügyészi nyomozás irányítás és felügyelet hiányosságait, azt a tényt, hogy az elkövetéshez közelebbi időpontban elvégzett részletesebb sértetti kihallgatásokkal, felismerésre bemutatásokkal, szembesítésekkel a bűnsegédek személye pontosabban tisztázható lett volna. Amit a nyomozó hatóság és az ügyészség elmulasztott, azt az elsőfokú bíróság a tárgyalási szakban igyekezett pótolni, szakértő vélemény beszerzésére is a bírósági eljárás során került sor.

E körben rámutat a törvényszék a vádmódosítás bizonytalanságaira is a 18. tényállási pont tekintetében. Az ügyészség vádiratában bűnsegédként a III.r. vádlott ellen emelt vádat,

majd a vádmódosításban az V.r. vádlottat is vádolja ezen tényállás kapcsán, mint bűnsegédet, de a III.r. vádlott tekintetében nem nyilatkozik. Az iratokból megállapítható, hogy a tanúk vallomása szerint két személy ment az autóért, ezzel szemben a módosított vád szerint három személy. A II.r. vádlottnak a III.r. vádlott „rémlett”, a sértettnek az V.r. vádlott ismerős volt, de bizonyossággal nem állította, hogy ő volt jelen. A meghallgatott két tanú azt a két személyt, akik a kocsiért mentek, a vádlottakban nem ismerték fel.

A bizonytalanságot, a kétséget kizáróan nem bizonyított tény a vádlott terhére értékelni nem lehet, ezt tiltja a Be. 4. § (2) bekezdése.

Az elsőfokú bíróság a felmentő rendelkezések meghozatalakor a fenti alapelv figyelembevételével a vádlottak, a sértettek és a tanúk tárgyaláson történt kihallgatásukkor kialakult bírói meggyőződése szerint alakította ki álláspontját, mely a bizonyítékok mérlegelésén alapuló meggyőződésének vitatása eredményre nem vezethet.

A törvényszék rámutat arra, hogy az nem logikai hibának minősül, ha az elsőfokú bíróság a vádlott tagadásával szemben összeveti az egyéb bizonyítékokat, így a vádlott-társaknak az esetlegesen ellentétes tartalmú vallomásait és egyéb bizonyítékokat, hanem a bizonyítékokat mérlegelő tevékenységnek.

Az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette, a rendelkezésre álló bizonyítékokat körültekintően mérlegelte, valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vonva indokolási kötelezettségének is eleget tett, eljárási hibákat nem vétett, így az ítélet hatályon kívül helyezésére nincs ok.

A vádlottak felmentésére és az ügyésznek a részbeni felmentő rendelkezések miatti hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezése és a főügyészség indítványa az elsőfokú bíróságnak bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét támadják, amely azonban megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma miatt eredményre nem vezethet a másodfokú eljárás során.

Mindezek alapján egyetértett a törvényszék az elsőfokú bírósággal abban, hogy a III., IV. és az V.r. vádlottak bűnössége az elsőfokú bíróság által megállapított tényállási pontokban minden kétséget kizáró módon nem bizonyított, ezért a vádlottak felmentésére vont következtetései törvényesek.

Ugyanakkor az irányadónak tekintett megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést valamennyi vádlott bűnösségére és a cselekményeket is a törvénynek megfelelően minősítette az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény alapján, az csak az alábbiakban szorul helyesbítésre: a 27. tényállás és II.rendű vádlott neve II.r. vádlottnak a 36., 37., 38. tényállási pontokban megállapított 3 rb. közokirat-hamisítás

büntette tekintetében.

A 27. tényállás vonatkozásában a törvényszék egyetértett a főügyészség indítványával, mely szerint a megállapított tényállás alapján, mely szerint a sértett az I. és II.r. vádlottak megtévesztő magatartásának hatására először 2010. július 20. napján adott át 500.000.-Ft-ot, majd néhány nap múlva ismételten 500.000.-Ft-ot adott át a II.r. vádlottnak, vádlottak cselekménye a folytatólagosság egységébe tartozik, ezért a törvényszék e cselekmény tekintetében a cselekmény minősítését annyiban pontosította, hogy azt a Btk. 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetettnek minősítette.

Az elsőfokú bíróság II.rendű vádlott neve II.r. vádlott bűnösségét 3 rb. közokirat-hamisítás bűntettében állapította meg 36., 37., 38. tényállási pontokban leírt magatartása alapján. A másodfokú bíróság ítéletének a 38; tényállási pont vonatkozásában tett, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra vonatkozó helyesbítésére tekintettel és az ott kifejtett indokok alapján a törvényszék a II.rendű vádlott neve II.r. vádlott által megvalósított a Btk. 274. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző és minősülő közokirat-hamisítás bűntette rendbeliséget 3 rendbeliről 2 rendbelire helyesbítette (36., 37. tényállási pont).

Az elsőfokú bíróság a jogi indoklás körében is maradéktalanul eleget tett indokolási kötelezettségének. Helyesen állapította meg azt is, hogy az I., II., III., IV. és V.r. vádlottak a cselekményeiket bünszervezetben követték el. Az elsőfokú bíróság annak is helytálló indokát adta, hogy milyen bizonyíték alapján jutott arra a következtetésre, hogy az I., II., III., IV., V.r. vádlottak csoportja és annak működése megfelelt a Btk. 137. § 8. pontjában szabályozott bünszervezet feltételeinek. Részletes, a vádlottak tudattartalmának vizsgálatára is kiterjedő indokát adta annak, hogy milyen bizonyítékok, tények alapján jutott arra a meggyőződésre, hogy a bünszervezetben való elkövetés valamennyi, köztük az egyes bűncselekményekhez bűnsegédként kapcsolódó III., IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában is megállapítható.

Az öt vádlott 2009. november és 2010. augusztus hónapok között követte el a terhükre megállapított, legsúlyosabb esetben 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő csalásokat és a cselekmények folytatásának csak az vetett véget, hogy az utolsó sértett a rendőrséghez fordult és a nyomozó hatóság elfogta őket. A vádlottak 10 hónapnál is hosszabb időn keresztül akartak különböző sértetteket megkárosítani. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra is, hogy a bünszervezetben történő elkövetés megállapításának feltétele, hogy az elkövető tudata átfogja, hogy 5 évi, vagy ennél súlyosabban büntetendő szándékos bűncselekmény elkövetésében vesz részt.

Ennek vizsgálata során helyes következtetésre jutott abban, hogy a sértettektől megtévesztés útján megszerzett gépjárművek értéke alapján tudatában voltak annak, hogy jelentős összegű, több esetben több millió Ft kárt okoznak a sértetteknek, ezért a cselekményük nagy tárgyi súlyú cselekmény. A vádlottak felosztották egymás között a

szerepeket, egy településen, egymás közelében éltek, tisztában voltak azzal, hogy kinek mi a feladata. Az I.r. vádlott volt az, aki a gazdasági válság miatt a hitelfizetés alól mentesülni kívánó, hosszabb ideje autóját hirdető sértettekkel a kapcsolatot felvette, több esetben hamis neveket és gazdasági társaságokat felhasználva. A II.r. vádlott feladata az volt, hogy folytatva az I.r. vádlott megtévesztő magatartását, átvette a gépkocsikat a sértettektől, különböző gazdasági társaságoknak is kárt okozva hamis papírok felhasználásával, III., IV. és az V.r. vádlottak pedig szándékosan segítséget nyújtottak ahhoz, egymás tevékenységét részben időben átfedve, hogy a bűnszervezet működni tudjon.

A bűncselekmények szervezettségét, a külföldi kapcsolat tényét erősíti meg, hogy több gépkocsit külföldön találtak meg, továbbá az is, hogy a közel 10 hónapon keresztül tartó folyamatos bűncselekmény-sorozat ellenére a szervezet 2010. augusztus hónapban történő lebukásáig egyetlen sértett sem fordult a rendőrhatalósághoz, mely betudható annak is, hogy az I.r. vádlott a gépkocsik átvételét követően tovább hitegette a sértetteket, bankokhoz és más helyekre irányította őket addig, amíg az autó a kapcsolatok révén nem került eltüntetésre.

Ugyancsak a szervezettségre utaló körülmény, hogy az utolsó hónapban szinte minden napon, illetve egyes napokon több autó megszerzésére is sor került. A vádlottakat a közös anyagi haszonszerzés motiválta abban, hogy egymás tevékenységét segítve működjenek együtt a csalások elkövetésében.

E körben utal a törvényszék a Legfelsőbb Bíróság 4/2005. a Büntető Jogegységi határozatában írtakra, mely szerint bűnszervezetben elkövetés azzal szemben is megállapítható, aki - eseti jelleggel - akár egyetlen cselekményt tettesként, vagy részesként valósít meg, ha a tudata a bűnszervezet tárgyi ismérveit átfogja.

A bűncselekmény tárgyi súlyát mutatja, hogy a bűncselekmény-sorozattal okozott kár összege 95.881.000.-Ft, melyből a megtérült kár összege elenyésző.

Mindezek alapján nem foghatnak helyt azon vádlotti és védői érvelések, mely I., II., III., IV. és V.r. vádlottak tekintetében a bűnszervezetben való elkövetés mellőzésére irányulnak.

2013. július 1. napján hatályba lépett a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény, így a cselekmény jogerős elbírálásakor már más büntető anyagi jogszabály hatályos, mint azok elkövetésekor, illetve azok elsőfokú elbírálásakor volt.

Ezért a másodfokú bíróság a Btk. 2. §-ában írt időbeli hatályra vonatkozó rendelkezések figyelembevételével vizsgálta, hogy a vádlottakkal szemben a cselekmények elkövetésekor, vagy azok elbírálásakor hatályos Btk. rendelkezéseinek alkalmazása eredményez-e kedvezőbb elbírálást.

Ennek során a törvényszék figyelembe vette a vádlottak terhére megállapított, bűnhalmazatban lévő bűncselekményeknek az elkövetésekor és az elbírálásakor hatályos

Btk. különös részében írt minősülését, büntetési tételét, valamint a büntető anyagi jogszabályok általános részében megfogalmazott, a büntetés kiszabása során irányadó - a halmazati büntetés kiszabására, a bünszervezetben történő elkövetéshez fűződő következményekre, a szabadságvesztések végrehajtási fokozatára, a vádlottak feltételes szabadságra bocsáthatóságára vonatkozó rendelkezéseket.

Ami az I., II., III., IV. és V.r. vádlottak terhére rótt vagyon elleni bűncselekmények minősülését illeti, a 2012. évi C. törvény 459. § (6) bekezdés c.) pontja a jelentős érték, kár és vagyoni hátrány alsó határát 2 millió Ft-ról 5 millió Ft-ra emelte. Az értékhatár módosulása I., II., IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában jelentős számú bűncselekmények enyhébb minősítését eredményezné az elbíráláskori Btk. rendelkezései alapján melyeknek a büntetési tétele az elkövetéskori Btk. szerinti 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés helyett 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés.

A III.r. vádlott vonatkozásában a terhére rótt bűncselekmények minősülését az értékhatár módosulás nem érint, a cselekmények büntetési tételei változatlanok.

Ugyanakkor azonban az I., II., IV. és V.r. vádlottak cselekményeinek enyhébben minősülése önmagában nem eredményez enyhébb elbírálást, mert a halmazatban álló bűncselekmények közül a 9. és 36. tényállási pontokban írt bűncselekmény minősülése és büntetési tétele változatlan az elbíráláskor hatályos Btk. szerint is, és a halmazati büntetésre vonatkozó szabályok szerint bűnhalmazat esetében a büntetést a halmazatban álló bűncselekmények közül a legsúlyosabb bűncselekmény büntetési tételének alapul vételével kell kiszabni.

Ezen túlmenően 2012. évi C. törvénynek a halmazati büntetés kiszabására és a bünszervezetben történő elkövetéshez fűződő következményekre vonatkozóan is szigorúbb rendelkezéseket tartalmaznak.

A 2012. évi C. törvény Btk. 91. § (1) bekezdése értelmében bünszervezetben történő elkövetés esetén a bűncselekmény büntetési tételének felső határa a kétszeresére emelkedik, de nem haladhatja meg a 25 évet. Halmazati elkövetés esetén azonban a Btk. 81. § (3) bekezdése szerinti - megemelt - büntetési tételt kell figyelembe venni.

Ezzel szemben az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 98.§ (1) bekezdése, amellyel, hogy szintén a büntetési tételek felső határának kétszeres emelését írja elő, azonban a felső határt 20 évben határozza meg, továbbá halmazati elkövetés esetén a Btk. 85. § (2) bekezdése szerinti büntetési tétel emelését rögzíti.

Bűnszervezetben történő elkövetés esetén mind az elkövetéskor, mind az elbíráláskor hatályos Btk. rendelkezései változatlanok a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata és a vádlottak feltételes szabadságra bocsátásának kizárása tekintetében.

Mindezek összevetésével a törvénytér álláspontja szerint az elbíráláskor hatályos 2012.

évi C. törvény rendelkezései enyhébb elbírálást az I., II., III., IV. és az V.r. vádlottak tekintetében nem eredményeznek, ezért az időbeli hatályra vonatkozó fő szabály szerint a másodfokú bíróság a fenti vádlottakkal szemben az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit alkalmazta a másodfokú felülbírálat során.

Ugyanakkor a VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlott terhére rótt 2 rendbeli gazdaság büntette közül a 10. tényállási pontban írt gépkocsi értéke 2.549.000.-Ft, mely a 2012. évi C. törvény 459. § (6) bekezdés b.) pontja alapján jelentős értékről nagyobb értékre módosult, ennek folytán a cselekmény büntetési tétele 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés helyett három évig terjedő szabadságvesztés. Ennek következtében a halmazati szabályokat is figyelembe véve a büntetési tétel felső határa csökkent. Ezen túlmenően az elbíráláskori Btk. rendelkezései kedvezőbbek a VI.r. vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságára vonatkozóan is, annak utólagos végrehajtása elrendelése esetén.

Mivel VI.r. vádlottal szemben az elbíráláskor hatályos Btk. rendelkezései enyhébb elbírálást tesznek lehetővé, ezért a törvényszék az ügy felülbírálata során az elbíráláskor hatályos Btk. rendelkezéseit alkalmazta.

Fentiek alapján a VI.r. vádlott cselekményeit 2 rendbeli a 2012. évi C. törvény 379. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző és a (3) bekezdés a.) pontja szerint minősülő gazdaság büntetteként minősítette.

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I.r. vádlott korábbi elítélése körében helyesen rögzítette, hogy a város neve-i Városi Bíróság ügyszám sorszámú, illetőleg a megye neve Megyei Bíróság ügyszám számú, 2009. szeptember 29. napján jogerőre emelkedett határozatával csalás büntette és más bűncselekmények miatt 1 év 10 hónap börtönre ítélte. Jelen ügyben elbírált azonos bűncselekmények elkövetési ideje 2009. november és 2010. augusztus hónapok közötti. Ezért az I.r. vádlott a Btk. 137. § 15. pontjában írt különös visszaeső.

Az elsőfokú bíróság ezt elmulasztotta megállapítani, ezért ezt a törvényszék pótolta.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó bűnösségi körülményeket feltárta, felsorolta, azonban azokat I. és II.r. vádlott tekintetében nem értékelte kellő körültekintéssel.

A másodfokú bíróság további súlyosító körülményként vette figyelembe az I.r. vádlott terhére a különös visszaesői minőséget.

Figyelembe véve az I. és II.r. vádlottak terhére rótt jelentős számú halmazatot, a bűnszervezetben betöltött szervező, irányító és végrehajtó szerepüket, büntetett előéletüket, I.r. vádlott különös visszaesői minőségét, II.r. vádlott esetében a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetést, egyetértett a másodfokú bíróság a

főügyészszéssel abban, hogy velük szemben a kiszabott szabadságvesztés tartamának súlyosítása indokolt.

Ezért a I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal szemben kiszabott - az elsőfokú bíróság által a középértékben meghatározott - fegyházbüntetés tartamát 11 évre súlyosította, és ehhez igazodva a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is 10 évre felemelte.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlottal szemben a fegyházbüntetés tartamát az irányadó középérték szerinti tartamra, 9 évre súlyosította.

Nem osztotta ugyanakkor a törvényszék az ügyész III., IV. és az V.r. vádlott büntetésének súlyosítására, valamint a III., IV., V. és VI.r. vádlottak és védőik enyhítésre irányuló fellebbezését sem.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a III., IV., V.r. és VI.r. vádlottakkal szemben halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés büntetés tartama törvényes, arányban áll a vádlottak terhére megállapított bűncselekmények tárgyi súlyával, a III., IV. és V.r. vádlottaknak a bűnszervezetben betöltött szerepével, a bűnsegédi elkövetői magatartásukkal és az egyéb bűnösségi körülményekkel, ezért a törvényszék azok súlyosítását, de enyhítését sem tartotta indokoltnak.

Helyesen ítélte meg az elsőfokú bíróság, amikor VI.r. vádlott neve VI.r. vádlottal szemben lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére.

Az elsőfokú bíróság által a VI.r. vádlottal szemben kiszabott próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés, mind a tartamát, mind a felfüggesztés próbaidejének tartamát tekintve arányban áll a cselekmények tárgyi súlyával, a bűnösség fokával és a bűnösségi körülményekkel, azok enyhítését a törvényszék az elbíráláskori Btk. enyhébb minősülése alapján sem találta indokoltnak.

A másodfokú bíróság VI.r. vádlott vonatkozásában megállapította, hogy a 2012. évi C. törvény 38. § (2) bekezdése a.) pontja alapján a börtönben letöltendő büntetése legalább 2/3 részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra, amennyiben a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére utóbb sor kerül.

Az elsőfokú bíróság a törvényi rendelkezések alapján helyesen állapította meg az I., II., III., IV. és V.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát, valamint törvényesen zárta ki fenti vádlottakat a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből az erre vonatkozó jogszabályai hivatkozásai is helyesek.

Ugyancsak a törvénynek megfelelően rendelte el a II.rendű vádlott neve II.r. vádlottal

szemben jogerősen kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett 6 hónap börtön végrehajtását. A másodfokú bíróság megállapította, hogy II.r. vádlott az elrendelés folytán a város neve-i Városi Bíróság ügyszám számú határozatával kiszabott 6 hónap börtönbüntetéséből az 1978. évi IV. törvény 47. § (2) bekezdés II. fordulata alapján büntetése $\frac{3}{4}$ részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A törvénynek és a bírói gyakorlatnak megfelelően járt el az elsőfokú bíróság, amikor a II., III., IV. és V.r. vádlottakat további büntetésül határozott időre a járművezetéstől is eltiltotta, rendelkezése összhangban van a Kúria által felülvizsgált és hatályban tartott 38/2007. Bk. véleményben kifejtettekkel.

Az elsőfokú bíróság az ítélete rendelkező részében és az indokolás személyi részében I.rendű vádlott neve I.r. vádlott vonatkozásában a jelen ügyben elrendelt előzetes fogva tartásának a kezdő és utolsó napját is tévesen és pontatlanul jelölte meg, ezért azt a törvényszék az ítélet rendelkező részében is pontosította az iratok tartalma alapján az általa e körben az indokolásban tett tényállásbeli helyesbítés alapján.

Egyéb tekintetben az elsőfokú bíróság az I., II., IV.r. vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról a törvénynek megfelelően rendelkezett.

Az elsőfokú bíróságnak a polgári jogi igényt elbíráló és a vádlottakat kártérítés és a sértett-magánfelek illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezései törvényesek.

A másodfokú bíróság - figyelemmel a 81/2010. Bk. véleményben foglaltakra - a sértett neve sértett - magánfél által előterjesztett polgári jogi igényről, mint járulékos kérdéstről döntött, azt érdemben elbírálta, és a Be. 335. § (2) bekezdése értelmében a tényállásban rögzített kár - 2.417.000.-Ft tőke - erejéig az I. és a II.r. vádlottakat kártérítés megfizetésére kötelezte a Ptk. 339. § (1) bekezdése és a Ptk. 344. § (1) bekezdése alapján, míg a magánfél ezt meghaladó polgári jogi igényét a Be. 335. § (1) bekezdése alapján egyéb törvényes útra utasította.

Kötelezte továbbá az I. és a II.r. vádlottakat a sértett illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetésére az 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a.) pontja alapján.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb - így a lefoglalt bűnjeltek tárgyában azok kiadására, elkobzására, valamint frsz. forgalmi rendszámú személygépkocsi, továbbá az 1.030.000.-Ft és a 37.000.-iraki dollár vonatkozásában elrendelt vagyoneklobzást kimondó, a bűnügyi költség viselése tárgyában hozott - rendelkezései törvényesek.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint részben, a Be. 372. § (1) bekezdése értelmében megváltoztatta, míg egyebekben azt helyes indokainál fogva a Be. 371. § (1) bekezdése alapján valamennyi vádlottal szemben helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Btk. 99. § (1) (2) bekezdésében foglaltak alapján rendelkezett a IV.rendű vádlott neveIV. és V.rendű vádlott neveV.r. vádlottak által az elsőfokú bírósági ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időnek a kiszabott fegyházbüntetésbe való beszámításáról.

A másodfokú eljárás során a vádlottak kötelező védelme folytán az I., II., IV. és VI.r. vádlottak kirendelt védőinek eljárásával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a törvényszék a Be. 381. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottakat.

város neve, 2013. évi november hó 18. napján

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

ZÁRADÉK:

A város neve-i Járásbíróság ügyszám számú ítélete az város neve-i Törvényszék, mint másodfokú bíróság ügyszám számú ítéletében írt változtatásokkal I.rendű vádlott neveI.r., II.rendű vádlott neveII.r., III.rendű vádlott neveIII.r., IV.rendű vádlott neveIV.r., V.rendű vádlott neveV.r. és VI.rendű vádlott neveVI.r. vádlottakkal szemben jogerőre emelkedett - és a VI.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés kivételével - végrehajtható.

város neve, 2013. évi november hó 18. napján

a tanács elnöke